Dosar nr. 3-724/2025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

24 iunie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Violeta Chisilița
grefier Dorin – Marcel Baltag

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Vloșcinschi Andrei împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, terț Societatea cu Răspundere Limitată „Euroacord" cu privire la contestarea a actului administrativ individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă

Argumentele participanților la proces

Pretențiile reclamantului:

La 14 martie 2025, Vloșcinschi Andrei a depus o acțiune în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, terț Societatea cu Răspundere Limitată „Euroacord" cu privire la contestarea a actului individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 09 februarie 2022, a depus la AGEPI cererea de înregistrare a mărcii verbale „Lucru.md" (depozit nr. 049617), pentru serviciile din clasele CIPS 35 (publicitate, administrarea, organizarea și managementul afacerilor) și 38 (servicii de telecomunicații). Cererea a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială al RM nr. 04/2022 din 30 aprilie 2022. Ulterior, la data de 20 Februarie 2022, SRL „Euroacord", o persoană terță, a depus la AGEPI cererea de înregistrare a mărcii combinate „delucru.md" (depozit nr. 049692), pentru serviciile din clasele CIPS 35 și 41 (educație, instruire, divertisment, activități sportive și culturale).

Prin Avizul de refuz provizoriu total din 13 octombrie 2022, AGEPI a constatat că cererii de înregistrare a mărcii combinate „delucru.md", cu nr. de depozit 049692 se opune marca națională verbală nr. R 25183 din 05.04.2012, titular - Vloșcinschi Andrei, cererea de înregistrare a mărcii verbale „Lucru.md", cu nr. de depozit 049617 din 09 Februarie 2022, solicitant - Vloșcinschi Andrei, cererea națională pentru marca verbală РАБОТА.МД nr. 049637 din 15.02.2022, solicitant – Vloșcinschi Andrei. La fel, AGEPI a comunicat că decizia finală privind cererea „delucru.md" va fi luată după rămânerea definitivă a deciziilor emise în legătură cu cererile nr. 049617 și 049637.

Prin Decizia Direcției mărci și design industrial din 18 noiembrie 2022, AGEPI a respins opoziția nr. 3966 din 29 iulie 2022 și observația nr. 3967 din 29 iulie 2022 depuse de SRL „Euroacord" și a acceptat înregistrarea mărcii verbale „Lucru.md", cu nr. de depozit 049617 din

09 februarie 2022 solicitată de Vloșcinschi Andrei. Astfel, susține reclamantul că decizia afectează în mod direct dreptul de proprietate asupra mărcii „Lucru.md” și aduce atingere intereselor.

Indică reclamantul că a luat cunoștință despre Hotărârea din 14 februarie 2025 din anunțarea publica a deciziilor de către Comisia de contestații a AGEPI și publicația ulterioara electronică oficială în baza de date a AGEPI, însă nu a primit copia integrală a acesteia, ceea ce împiedică o evaluare completă a circumstanțelor de fapt și de drept. Nu a intrat în posesia copiei integrale a Hotărârii din 14 februarie 2025, ceea ce nu permite stabilirea detaliată a circumstanțelor de fapt și a acțiunilor administrative care au condus la abrogarea Deciziei Direcției Mărci și Design Industrial din 18 Noiembrie 2022 de către Comisia de Contestații.

Notează reclamantul că deține societatea comercială „Mantis HR” S.R.L., care activează în domeniul furnizării forței de muncă prin intermediul mai multor platforme electronice, printre care: www.mantis.md,www.rabota.md,www.lucru.md și www.jobjob.md, desfășoară această activitate de peste 16 ani, timp în care a investit resurse semnificative pentru dezvoltarea și consolidarea brandului Rabota.md, precum și pentru menținerea și promovarea serviciilor oferite. Totodată, SRL „Euroacord”, activează în același sector, operând platforma concurentă www.delucru.md, destinată recrutării și plasării forței de muncă. Astfel, în contestația sa, SRL „Euroacord” a susținut că marca „Lucru.md” nu ar avea caracter distinctiv, fiind compusă exclusiv din elemente descriptive utilizate în comerț pentru desemnarea serviciilor revendicate. Acesta a invocat art. 7 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor, care prevede că un semn lipsit de caracter distinctiv nu poate fi înregistrat ca marcă. De asemenea, a susținut că înregistrarea mărcii „Lucru.md” ar putea genera un risc de confuzie cu platforma sa de recrutare „delucru.md”, susținând că ar fi dobândit un drept anterior asupra acestei denumiri, invocând art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 38/2008.

Prin urmare, susține reclamantul că Hotărârea Comisiei de Contestații a AGEPI din 14 februarie 2025 nu a avut un temei legal justificat pentru abrogarea Deciziei Direcției Mărci și Design Industrial din 18 noiembrie 2022. Potrivit art. 69 Cod Administrativ, procedura administrativă poate fi inițiată doar în conformitate cu normele legale aplicabile, ceea ce nu s-a respectat în acest caz. Mai mult, în cadrul analizei contestației, Comisia de Contestații a AGEPI nu a reținut argumentele fundamentale ale reclamantului, respectiv faptul că acesta este titularul mărcii „rabota.md” (depozit nr. 030916), înregistrată pentru serviciile din clasele 35, 38 și 41, și că marca „Lucru.md” este folosită de reclamant cu mult înaintea lui SRL „Euroacord”. Acest aspect rezultă clar din înregistrarea domeniilor rabota.md (25.11.2005) și lucra.md (21.10.2007), precum și din activitatea efectivă desfășurată prin aceste platforme. Comisia de Contestații a AGEPI a ignorat dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2008, care prevede că o marcă lipsită inițial de caracter distinctiv poate dobândi acest atribut prin utilizare.

Reclamantul demonstrează că, prin utilizare îndelungată, a mărcii „Lucru.md” a dobândit un caracter distinctiv secundar în raport cu serviciile revendicate. În plus, argumentul contestatarului privind confuzia cu marca „delucru.md” nu poate fi acceptată, întrucât AGEPI a emis Avizul de refuz provizoriu total din 13 octombrie 2022, constatând că această marcă este similară cu mărcile reclamantului, inclusiv „Lucru.md” cu nr. de depozit 049617 din 09 februarie 2022. În ceea ce privește numele de domeniu delucru.md, consideră că acesta nu poate constitui un drept de proprietate industrială, conform Regulamentului aprobat prin Hotărârea ANRCETI nr. 12 din 26.08,2020, care stipulează că înregistrarea unui nume de domeniu conferă doar un drept de utilizare, fără a crea un drept exclusiv asupra denumirii.

De asemenea, invocarea unui pretins drept de autor asupra denumirii „delucru.md” este lipsită de temei legal, întrucât, potrivit art. 3 și art. 5 alin. (5) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe, drepturile patrimoniale pot fi exercitate doar asupra unei opere originale, ceea ce nu este cazul unei simple denumiri comerciale. Contestatarul încearcă să atribuie unei denumiri generice caracterul unei mărci înregistrate, ceea ce contravine art. 3 lit. a) din Legea privind protecția mărcilor, conform căruia drepturile asupra unei mărci sunt dobândite exclusiv prin înregistrare. Mai mult, cererea contestatarului pentru marca „delucru.md” a fost depusă ulterior cererii reclamantului pentru „Lucru.md”, fapt care exclude orice pretins drept prioritar. De asemenea, contestatarul nu a furnizat nicio dovadă privind existența unor drepturi patrimoniale asupra mărcii pretinse. Nu există probe care să ateste calitatea de autor al operei invocate sau existența unor contracte prin care să fi fost transmise drepturile patrimoniale asupra unui semn distinctiv. În plus, contestatarul nu poate invoca drepturi în temeiul Legii privind protecția mărcilor, întrucât cererea sa de înregistrare a fost depusă mai târziu decât cea a reclamantului. Conform prevederilor acestei legi, termenii de similitudine și identitate se referă strict la mărci înregistrate, iar contestatarul nu deține o marcă protejată în mod legal.

Cu referire la termenul „semn”, susține reclamantul că conform dicționarului explicativ al limbii române, acesta este definit ca un „simbol” sau o „emblemă”, însă această definiție nu conferă în mod automat drepturi exclusive contestatarului asupra utilizării termenului „delucru.md”. Astfel, argumentele invocate privind riscul de concluzie pentru consumatori nu sunt întemeiate, în condițiile în care contestatarul nu deține drepturi anterioare asupra mărcii. Totodată, contestatarul face referire la un pretins „risc de confuzie” între semnul „Lucru.md” al reclamantului și denumirea platformei sale „delucru.md”, invocând protecția oferită de drepturile anterioare asupra unei mărci. Totuși, contestatarul nu deține o marcă înregistrată și nu a demonstrat existența unui drept anterior care să justifice astfel de pretenții.

Notează reclamantul că în ipoteza în care se susține că deținerea unui domeniu de internet oferă un drept prioritar asupra unui semn, reclamantul poate invoca cu certitudine un drept anterior, având în vedere că website-ul Lucru.md funcționează încă din 21 octombrie 2007, adică de peste 16 ani. Acest fapt este confirmat de arhiva globală a Internetului, prin intermediul proiectului Wayback Machine (http://web.archive.org). Între 2019 și 2022, utilizatorii care accesau Lucru.md erau redirecționați către Rabota.md, platformă deținută de reclamant prin compania „Mantis HR” S.R.L. De asemenea, site-ul Rabota.md a fost administrat succesiv de SC „Inovtta Grup” S.R.L. și ulterior de Vloșcinschi Andrei, având o continuitate neîntreruptă în utilizarea acestui semn comercial.

Conform art. 118 din Codul Administrativ, orice act administrativ trebuie să fie motivat în fapt și în drept, astfel încât să asigure transparența decizională și să permită verificarea legalității acestuia. Astfel, Hotărârea din 14 februarie 2025 nu conține o justificare clară și concludentă cu privire la temeiurile de refuz ale înregistrării mărcii reclamantului. Lipsa acestei justificări denotă o încălcare a principiului securității juridice și a dreptului la proprietate intelectuală. Absența unei argumentări coerente și echilibrate între securitatea juridică, dreptul de proprietate și interesul public demonstrează caracterul disproporționat al măsurii dispuse. Astfel, Hotărârea Comisiei de Contestații a AGEPI contravine prevederilor art. 18 din Codul Administrativ, care statuează că orice decizie administrativă trebuie să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate.

Atrage atenția reclamantul că Comisia de Contestații a AGEPI a exercitat în mod abuziv dreptul discreționar, contrar prevederilor art. 59 alin. (4) din Legea nr. 25/2024, fără a demonstra în mod concret existența unor temeiuri suficiente pentru anularea înregistrării mărcii

„Lucru.md”. De asemenea, nu a fost justificată existența unui interes public care să prevaleze asupra dreptului de proprietate intelectuală al reclamantului. Menționează că desfășoară de peste 19 ani și 4 luni activități în domeniul recrutării și intermedierii pe piața muncii prin intermediul Mantis HR S.R.L., utilizând marca „Lucru.md” ca element de identificare în mediul online. Această marcă este recunoscută de public și are un rol esențial în funcționarea și promovarea afacerii sale.

Prin anularea înregistrării mărcii, Comisia de Contestații nu doar că privează titularul de dreptul său legitim asupra denumirii comerciale, dar și creează un precedent periculos pentru alte afaceri similare. Mai mult, restricția impusă de AGEPI limitează utilizarea domeniului web asociat mărcii, în ciuda faptului că reclamantul a suportat cheltuieli considerabile pentru dezvoltarea și promovarea platformei. Decizia de abrogare a înregistrării mărcii a fost adoptată de Comisia de Contestații a AGEPI în lipsa unui temei legal clar și fără o competență explicită de a dispune astfel de măsuri. Decizia Direcției Mărci și Design Industrial din 18 noiembrie 2022, privind depozitul nr. 049617 din 09 februarie 2022, a fost anulată fără ca AGEPI să demonstreze existența unor motive obiective. Mai mult, contestatarul SRL „Euroacord” a obținut doar un refuz provizoriu de înregistrare a mărcii „delucru.md” și nu a dobândit un drept de proprietate asupra acesteia. Prin urmare, nu există o justificare legală solidă pentru anularea dreptului preexistent al reclamantului.

Hotărârea Comisiei de Contestații a AGEPI este nelegală și trebuie anulată, întrucât încalcă principiile legalității, transparenței decizionale și securității juridice, garantate de legislația națională și internațională în domeniul proprietății intelectuale. în absența unui interes public real și a unei justificări clare, această decizie constituie o ingerință nejustificată în drepturile titularului mărcii „Lucru.md”.

Cere, Vloșcinschi Andrei:

- anularea Hotărârii Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025 privind abrogarea Deciziei Direcției mărci și design industrial din 18 noiembrie 2022 privind depozitul nr. 049617 din 09 februarie 2022 și respingerea cererii de înregistrare a mărcii nr. 049617 din 09 Februarie 2022 pe numele VLOȘCINSCHI Andrei,

La 06 iunie 2025, reclamantul a depus o cerere de completare a acțiunii, menționând suplimentar că, în contestația sa, SRL „Euroacord” a susținut că marca „Lucru.md” nu ar avea caracter distinctiv, fiind compusă exclusiv din elemente descriptive utilizate în comerț pentru desemnarea serviciilor revendicate. Acesta a invocat art. 7 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor, care prevede că un semn lipsit de caracter distinctiv nu poate fi înregistrat ca marcă. De asemenea, contestatarul a susținut că înregistrarea mărcii „Lucru.md” ar putea genera un risc de confuzie cu platforma sa de recrutare „delucru.md”, susținând că ar fi dobândit un drept anterior asupra acestei denumiri, invocând art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 38/2008.

Susține reclamantul că, aceste argumente au fost deja analizate și soluționate definitiv de către AGEPI, prin Decizia Direcției Mărci și Design Industrial din 18 Noiembrie 2022, care a respins opoziția și observațiile contestatarului și a admis înregistrarea mărcii „Lucru.md”. De asemenea, prin Avizul de refuz provizoriu total din 13 Octombrie 2022, AGEPI a constatat că cererea de înregistrare a mărcii combinate „delucru.md” este similară cu mărcile reclamantului, aplicând temeiul legal de refuz prevăzut de art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 38/2008. Prin urmare, Hotărârea Comisiei de Contestații a AGEPI din 14 Februarie 2025 nu a avut un temei

legal justificat pentru inițierea procedurii administrative și pentru abrogarea Deciziei Direcției Mărci și Design Industrial din 18 Noiembrie 2022.

Potrivit art. 69 Cod Administrativ, procedura administrativă poate fi inițiată doar în conformitate cu normele legale aplicabile, ceea ce nu s-a respectat în acest caz. Mai mult, în cadrul analizei contestației, Comisia de Contestații a AGEPI nu a reținut argumentele fundamentale ale reclamantului, respectiv faptul că acesta este titularul mărcii „rabota.md" (depozit nr. 030916), înregistrată pentru serviciile din clasele 35, 38 și 41, și că marca „Lucru.md" este folosită de reclamant cu mult înaintea contestatarului SRL „Euroacord".

Acest aspect rezultă clar din înregistrarea domeniilor rabota.md (25.11.2005) și lucru.md (06.12.2019), precum și din activitatea efectivă desfășurată prin aceste platforme. Comisia de Contestații a AGEPI a ignorat dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2008, care prevede că o marcă lipsită inițial de caracter distinctiv poate dobândi acest atribut prin utilizare. Reclamantul a demonstrat că, prin utilizare îndelungată, marca „Lucru.md" a dobândit un caracter distinctiv secundar în raport cu serviciile revendicate.

Reclamantul deține societatea comercială „Mantis HR" S.R.L. (IDNO - *****), care activează în domeniul furnizării forței de muncă prin intermediul mai multor platforme electronice, printre care: www.mantis.md,www.rabota.md,www.lucru.md și www.jobjob.md. Reclamantul desfășoară această activitate de peste 16 ani, timp în care a investit resurse semnificative pentru dezvoltarea și consolidarea brandului Rabota.md, precum și pentru menținerea și promovarea serviciilor oferite.

În vederea utilizării legale și comerciale a mărcii „rabota.md", reclamantul a încheiat cu „Mantis HR" S.R.L. (IDNO *****) un contract de licență exclusivă la data de 16 martie 2017. în temeiul acestui contract, „Mantis HR" S.R.L. a fost autorizată să exploateze marca în domeniul recrutării forței de muncă prin intermediul platformei online cu același nume. Ulterior, în cadrul activității sale, „Mantis HR" S.R.L. a încheiat acorduri de colaborare cu instituții publice și autorități ale statului, în scopul promovării ofertelor de angajare și informării publicului, utilizând atât platforma „rabota.md", cât și platforma „lucru.md", ambele aparținând reclamantului și administrate în cadrul aceluiași ecosistem tehnologic și comercial.

Potrivit art. 7 alin. (3) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor, „Alineatul (1) lit. b), c) și d) nu se aplică în cazul în care marca, anterior datei de depunere a cererii sau ca rezultat al utilizării acesteia, a dobândit caracter distinctiv." În acest context, marca „rabota.md" este înregistrată și exploatată activ în domeniul recrutării forței de muncă încă din anul 2005, iar termenul „rabota" reprezintă traducerea exactă în limba rusă a cuvântului românesc „lucru".

Având în vedere că o parte semnificativă a populației Republicii Moldova este bilingvă (română-rusă), publicul relevant percepe în mod natural că marca „lucru.md" este echivalentul lingvistic și comercial al mărcii „rabota.md". Această percepție este întărită de faptul că ambele platforme sunt administrate de același titular și au o prezentare grafică, funcțională și tematică coerentă. Astfel, deși termenul „lucru" poate fi considerat descriptiv în mod izolat, în contextul utilizării comerciale efective, el este perceput de public nu doar ca o denumire generică, ci ca o extensie logică a brandului „rabota.md", creând o percepție de origine comercială comună - ceea ce reprezintă esența caracterului distinctiv conform normelor legale și practicii administrative.

În plus, semnul „lucru.md" a fost utilizat efectiv și continuu în comerț, devenind recognoscibil pentru publicul țintă, ceea ce consolidează în mod practic dobândirea caracterului distinctiv prin utilizare. În ipoteza în care s-ar susține că deținerea unui domeniu de internet conferă un drept prioritar asupra unui semn, reclamantul invocă cu titlu cert un drept anterior, întrucât domeniul „lucru.md" a fost activat încă din 21 octombrie 2007, deci de peste 16 ani.

Acest fapt este confirmat prin arhiva globală a internetului, Wayback Machine (http://web.archive.org), precum și prin serviciul DomainTools (https://www.domaintools.com/), care atestă utilizarea publică neîntreruptă a domeniului.

În vederea susținerii acestui fapt, reclamantul a întocmit, în conformitate cu art. 25 din Codul de executare, un act de constatare prin intermediul executorului judecătoresc Talmaci Roman, privind generarea și extragerea raportului istoric al website-ului „lucru.md". Acesta a fost realizat cu utilizarea instrumentelor tehnice furnizate de platformele online menționate, acoperind perioada octombrie 2009 - mai 2025, demonstrând astfel utilizarea efectivă continuă. Totodată, prin răspunsul oficial emis de Instituția Publică „Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică" la data de 15 mai 2025, se confirmă că prima înregistrare a subdomeniului lucru.md a avut loc la 05.11.2007, acesta fiind activ fără întrerupere până în prezent.

În vederea determinării percepției publicului relevant asupra semnului „lucru.md" și pentru a stabili dacă acesta este recunoscut ca marcă distinctivă în domeniul serviciilor de recrutare, în special în corelație cu marca „rabota.md", reclamantul a contractat societatea „C.B.S - Research" S.R.L. pentru efectuarea unui sondaj sociologic. Concluziile sondajului au evidențiat că publicul asociază marca „lucru.md" cu „rabota.md", considerându-le semantic identice și aparținând aceluiași titular.

Suplimentar, în cadrul altor două sondaje sociologice, realizate de către „C.B.S - Research" S.R.L. și „IMAS - Cercetare și Strategii", s-a constatat că denumirea „lucru.md" este recunoscută de majoritatea respondenților intervievați, fiind asociată cu serviciile de recrutare promovate de reclamant. Popularitatea platformei „rabota.md" a fost exploatată în mod abuziv de către terțul SRL „Euroacord", în perioada 2021-2022, pentru promovarea propriei platforme „delucru.md". În acest context, titularul licenței asupra mărcii „rabota.md", societatea „Mantis HR" S.R.L., a înaintat la 21 februarie 2022 o somație oficială către SRL „Euroacord", solicitând încetarea utilizării mărcii „rabota.md" în legătură cu platforma „delucru.md". Ca urmare a somației, SRL „EUROACORD" a admis solicitarea și a încetat utilizarea neautorizată a semnului „rabota.md" pe website-ul „delucru.md", fapt ce confirmă recunoașterea notorietății și caracterului distinctiv al mărcii reclamantului, precum și riscul real de confuzie indus publicului.

În ședința de judecată, reclamantul Vloșcinschi Andrei și reprezentantul reclamantului, avocatul Sorocean Andrian, au susținut acțiunea pentru motivele de fapt și de drept enunțate, inclusiv pentru cele expuse suplimentar în ședință solicitând:

- anularea în tot a Hotărârii Comisiei de contestații a AGEPI din 14.02.2025;
- obligarea AGEPI la emiterea actului administrativ favorabil — înregistrarea mărcii verbale „Lucru.md" (depozit nr. 049617 din 09.02.2022) pentru serviciile din clasele 35 și 38 CIPS și eliberarea certificatului de înregistrare.

În subsidiar (în măsura în care instanța ar aprecia că aprecierea distinctivității dobândite necesită o reexaminare administrativă) solicită anularea Hotărârii din 14.02.2025 și obligarea AGEPI la reexaminarea cererii nr. depozit 049617, cu respectarea dezlegărilor instanței privind aplicarea art. 7 alin. (2) și obligația de motivare completă.

Obiecțiile pârâtului:

Reprezentantul pârâtului, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Dadu Elena, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii pentru motivele de fapt indicate în referință (f.d. 127-131, vol. I).

În susținerea poziției sale, autoritatea publică a menționat că procedura de depunere și examinare a cererii de înregistrare a mărcii „Lucru.md” nr. depozit 049617 din 09.02.2022 a fost depusă spre înregistrare de către Vloșcinschi Andrei, Str. Vasile Alecsandri nr. 11, ap. 53, MD-2009, Chișinău, Republica Moldova pentru serviciile din clasele 35 și 38 conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor (CIPS). În urma verificării condițiilor de depunere a cererilor în conformitate cu art. 37 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor (în continuare - Legea nr. 38/2008) cererile de înregistrare a mărcilor au fost publicate în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală (BOPI) nr. 4/2022. După publicarea cererii, din partea companiei SRL „Euroacord”, în conformitate cu art. 40 din Legea nr. 38/2008 a fost depusă opoziție și observație împotriva înregistrării mărcii nr. depozit 049617 din 09.02.2022.

La data de 18.11.2022, în urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii, a opoziției, a observației, a răspunsului la opoziție, a răspunsului la observație, a fost emisă următoarea decizie: 1. S-a considerat neîntemeiată opoziția depusă în conformitate cu art. 40 din Legea nr. 38/2008, din următoarele motive: invocarea art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 38/2008 nu este justificată, deoarece nu sunt prezentate materiale ce demonstrează faptul că drepturile la o marcă neînregistrată, au fost dobândite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii, confirmate prin probe ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova au fost plasate servicii identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu semnul respectiv, care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior ori fără motive justificate s-ar profita de renumele acestui semn; invocarea art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008 nu este justificată deoarece nu ține de competența AGEPI și nu corespunde prevederilor art. 40 din Legea nr. 38/2008. 2. S-a considerat neîntemeiată observația depusă în conformitate cu art. 39 din Legea nr. 38/2008, din următoarele motive: invocarea art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008 nu este justificată, deoarece desemnarea solicitată nu se consideră lipsită de caracter distinctiv; invocarea art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008 nu este justificată, deoarece desemnarea solicitată nu este constituită exclusiv din semne ori din indicații ce pot servi în comerț pentru a desemna destinația prestării serviciilor; invocarea art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 38/2008 nu este susținută de probele corespunzătoare. 3. S-a acceptat înregistrarea mărcii „Lucru.md” pentru serviciile solicitate.

Pârâtul indică că la data de 17.01.2023, de către SRL „Euroacord” au fost depuse contestații împotriva Deciziei Direcției mărci și design industrial din 18.11.2022. Examinând contestația respectivă, la data de 14.02.2025, Comisia de Contestații a AGEPI a emis Hotărârea privind: acceptarea parțială a revendicării contestatarului; abrogarea Deciziei Direcției mărci și design industrial din 18.11.2022 și respingerea cererii de înregistrare a mărcii nr. depozit 049617 din 09.02.2022, solicitant - Andrei Vloșcinschi; restituirea taxei achitată pentru înregistrarea și eliberarea certificatului de înregistrare a mărcii în cuantum de 125 de euro; transmiterea dosarului în arhivă.

Mai specifică pârâtul că statutul juridic, competenta, drepturile și obligațiile, modul de organizare și funcționare ale Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală sunt reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 257/2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Comisiei de Contestații în domeniul proprietății intelectuale și procedura de examinare a contestațiilor (în continuare - Regulament). În cadrul examinării, Comisia a constatat că semnul solicitat conform cererii nr. depozit 049617

nu poate fi acceptat spre înregistrare în calitate de marcă pe numele solicitantului din următoarele considerente. Semnul solicitat „Lucru.md” reprezintă un semn verbal, executat cu caractere latine, constituit exclusiv din cuvântul „Lucru” în limba română și elementul „md”, acestea fiind separate printr-un punct, desemnarea fiind cunoscută/înțeleasă de consumatorul mediu autohton. Astfel, conform Dicționarului explicativ al limbii române, cuvântul lucru semnifică: activitate (fizică sau intelectuală) întreprinsă pentru realizarea unui scop, etc. (https://dexonline.ro/definitie/lucru). În privința elementului „.md“, Comisia a stabilit că, acesta reprezintă domeniul de nivel superior, și anume: „.md” reprezintă codul Republicii Moldova atribuit de Corporația pentru Atribuirea Numelor și Numerelor în Internet (ICANN), în calitate de nume de domeniu de nivel superior pentru identificarea țării în rețeaua globală Internet.

Indică pârâtul, în legătură cu cele invocate în contestație privind respingerea semnului solicitat în calitate de marcă în baza motivelor absolute de refuz, în temeiul art. 7 alin. (1) lit. b) și art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008, că semnificația cuvântului - lucru, explicată mai sus și reieșind din semnificația semnului solicitat în ansamblu, constată că consumatorii vor interpreta sensul mărcii anume în acest mod - servicii de lucru, de muncă concrete care pot fi găsite în Republica Moldova. Mai mult ca atât, consumatorul nu va percepe semnul „Lucru.md” ca o marcă, adică un semn susceptibil de a deosebi serviciile care aparțin diferitor prestatori, ci mai mult ca o denumire a serviciului care indică tipul acestuia, cu atât mai mult în privința serviciilor solicitate: publicitate; administrarea, organizarea și managementul afacerilor; lucrări de birou; din clasa 35 conform CIPS, servicii de telecomunicații din clasa 38 conform CIPS. De asemenea, Comisia a constatat că desemnarea „Lucru.md”, fiind un semn verbal, poate indica direct tipul serviciilor revendicate în cerere (de exemplu, recrutarea și plasarea forței de muncă, furnizarea informațiilor privind recrutarea forței de muncă, organizarea târgurilor de locuri de muncă, etc. furnizarea accesului la baze de date electronice, accesul la portaluri pe internet, etc.) și poate fi asociată de către consumator direct cu tipul serviciilor, care au o destinație specială, respectiv, acest semn este un termen descriptiv în raport cu serviciile revendicate din clasele 35, 38 conform CIPS.

Prin urmare, pârâtul, în privința semnului Lucru.md nr. depozit 049617, menționează că trebuie aplicate motivele absolute de refuz, și anume în temeiul art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008 conform căruia „se refuză înregistrarea mărcilor care sunt lipsite de caracter distinctiv”, precum și în temeiul art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008, care prevede că „se refuză înregistrarea mărcilor constituite exclusiv din semne ori din indicații ce pot servi în comerț pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică, timpul fabricării produsului sau prestării serviciului, alte caracteristici ale acestora”.

Cu referire la afirmațiile contestatarului precum că deține drepturi anterioare la o marcă neînregistrată sau asupra unui semn utilizat în comerț, dobândite înainte de data de depozit a cererii examinate, identic sau similar cu semnul examinat, din care motiv acesta urmează a fi refuzat de la înregistrare, în temeiul art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 38/2008, pârâtul a constatat că compania contestatară nu este titularul vreunei înregistrări anterioare în Republica Moldova, care ar fi identică sau similară cu semnul examinat „Lucru.md”. Comisia a stabilit că SRL „Euroacord”, a depus cererea de înregistrare a mărcii combinate „delucru.md” nr. depozit 048448 din 22.02.2022 pentru serviciile din clasele 35,41 conform CIPS, precum și cererea de înregistrare a mărcii combinate „delucru.md” nr. depozit 049959 din 17.04.2022 pentru serviciile din clasa 42 conform CIPS, care, însă, sunt posterioare cererii examinate.

Conform art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 38/2008 „o marcă este refuzată la înregistrare de asemenea în măsura în care este demonstrat că: a) drepturile la o marcă neînregistrată sau la

un alt semn utilizat în comerț, inclusiv denumirea persoanei juridice, au fost dobândite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau înainte de data priorității invocate în sprijinul acestei cereri, după caz, și sunt confirmate printr-un act legal sau prin probe ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova fie au fost plasate produse și/sau servicii identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu acest semn, fie sânt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu semnul respectiv care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior ori fără motive justificate s-ar profita de renumele acestui semn".

Pârâtul menționează că contestatarul nu a demonstrat că deține drepturi la o marcă neînregistrată pentru serviciile din clasele 35, 38 conform CIPS, dar dobândite înainte de data de depozit a cererii nr. depozit 049617 și confirmate prin probe privind plasarea, promovarea sau prin negocieri privind promovarea, plasarea serviciilor identice, similare cu serviciile solicitate, marcate cu acest semn pe teritoriul Republicii Moldova. Astfel, în contestație s-a făcut trimitere la site-ul www.delucru.md înregistrat la 27.06.2019, precum și la elaborarea logoului „delucru.md" care a fost făcut public pe rețeaua de socializare Facebook la 31.03.2020, promovarea pe rețelele de socializare, cum ar fi: Facebook, Instagram, Tiktok începând cu luna martie 2020. Mai mult, s-a făcut referire și la ofertele de angajare publicate pe site-ul www.delucru.md din anii 2020 - 2022, ce ar demonstra o creștere a popularității semnului „delucru.md" în rândul consumatorilor, fapt care ar fi demonstrat de rapoartele generate de Google Analytics pentru site-ul www.delucru.md în care se observă o creștere a numărului de vizitatori în fiecare an. Totodată, s-a invocat faptul că, contestatarul prestează serviciile sale sub marca „delucru.md" unor companii renumite cum ar fi: Kaufland, Linella, Victoriabank, Starnet, Endava, etc. fiind anexat Actul adițional la Contractul de prestări servicii încheiat cu Kaufland la 03.06.2019, contractul din 29.07.2021 semnat cu Moldindconbank S.A., contractul din 27.09.2021 semnat cu MAIB S.A., contractul din 11.04.2022 semnat cu Ministerul Finanțelor și invocarea faptului că pentru a promova serviciile sub semnul contestatarul folosește diverse mijloace precum: publicații periodice, panouri de publicitate în locurile cu trafic aglomerat, participarea la diverse evenimente, însă, Comisia a constatat că în aceste materiale nu sunt indicate expres serviciile prestate cu denumirea delucru.md, ci se face trimitere la publicarea anunțurilor pe pagina web www.delucru.md, care totuși nu este o marcă, ci o pagină web, ce se deosebește de o marcă.

Cu referire la facturile prezentate și invocarea faptului precum că au fost cheltuite sume impunătoare pentru promovarea serviciilor sub semnul „delucru.md", pârâtul a constatat că o parte a facturilor prezentate se referă la o altă companie, și anume: Euroacord Plus S.R.L., iar conform sursei www.oratorica.md, ar fi un centru de studiere a limbilor străine. Totodată, Comisia a stabilit că nu s-a demonstrat că prin utilizarea mărcii solicitate sar crea risc de confuzie cu marca contestatarului sau că s-ar profita de renumele acestui semn. Prin urmare, în contextul celor expuse supra, Comisia a concluzionat că, prin materialele prezentate de contestatar nu se atestă faptul că sunt întrunite condițiile de aplicare ale art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 38/2008, de aceea semnul examinat „Lucru.md" nr. depozit 049617 nu poate fi respins de la înregistrare pe acest motiv relativ de refuz.

În ceea ce privește argumentele solicitantului invocate privind înregistrarea paginii web din 21.10.2007, Comisia a constatat că la această dată a fost înregistrat site-ul www.rabota.md, iar site-ul www.lucru.md a fost înregistrat la 06.12.2019. Totodată, cu referire la materiale

prezentate de către solicitant, care se referă la promovarea serviciilor de angajare în câmpul muncii, precum și prestarea serviciilor de publicare pe platformele de recrutare a anunțurilor privind funcțiile vacante, participarea la târguri de cariere, etc. pârâtul a considerat că, în cazul dat, acestea nu sunt relevante, deoarece semnul revendicat urmează a fi respins pe motive absolute de refuz în temeiul art. 7 alin. (1) lit. b), art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008. De asemenea, cu referire la argumentele reprezentantei solicitantului și prezentarea exemplelor de mărci cu același concept, etc., pârâtul a explicat că, în fiecare caz concret se ține cont de rezultatele cercetărilor individuale în cadrul examinării de fond, de probele anexate la dosar, care pot fi diferite, în măsura în care acestea să fie incontestabile și suficiente. În cazul de față, marca revendicată, fiind un semn verbal și privită în ansamblu, nu deține careva particularități pentru a individualiza serviciile solicitantului, respectiv, este lipsită de caracter distinctiv, dar fiind și descriptivă în raport cu servicii revendicate în cerere, de aceea cade sub incidența motivelor absolute de refuz.

Prin urmare, pârâtul a stabilit că semnul „Lucru.md” conform cererii nr. depozit 049617 din 09.02.2022 nu poate să îndeplinească funcția unei mărci, și anume, să distingă serviciile revendicate de solicitantul Andrei Vloșcinschi, de servicii identice sau similare, prestate de alte persoane fizice sau juridice. Reieșind din cele expuse, pârâtul consideră că Hotărârea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14.02.2025 referitoare la marca Lucru.md nr. depozit 049617 din 09.02.2022 a fost emisă reieșind din competența Comisiei, conform prevederilor legii și procedurii stabilite, iar AGEPI în calitatea sa de oficiu național în domeniul proprietății intelectuale a acționat cu bună credință în cadrul aplicării actelor normative respective.

Poziția terțului:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 14 martie 2025, în proces a fost atrasă Societatea cu Răspundere Limitată „Euroacord”, în calitate de terț.

În ședința de judecată, reprezentantul terțului, avocatul Popa Ion nu a susținut acțiunea solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, pentru motivele expuse în referință (f.d. 147-150).

În susținerea poziției sale, terțul a menționat că, reclamantul evocă o simplă nemulțumire cu Hotărârea contestată, care este un legală și întemeiată, autoritatea pârâtă exercitând dreptul discreționar conform legislației aplicabile. În acest context, potrivit art. 225 din Codul administrativ, Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ, controlul judecătoresc fiind limitat la verificarea faptului dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege -toate aceste exigențe fiind respectate în cadrul procedurii administrative deduse judecății.

Conform art. 7 alin. (1) lit. b) și lit. c) din Legea nr. 38/2008: „Se refuză înregistrarea: (...) b) mărcilor care sînt lipsite de caracter distinctiv; c) mărcilor constituite exclusiv din semne ori din indicații ce pot servi în comerț pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică, timpul (...) prestării serviciului, alte caracteristici ale acestora”.

Reclamantul a solicitat înregistrarea în calitate de marcă verbală semnul „Lucru.md”, fiind constituit exclusiv din 2 cuvinte: „lucru” și „.md”; care potrivit normelor invocate supra nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru serviciile din clasele 35 și 38, deoarece este compus exclusiv din elemente lipsite de caracter distinctiv. Însuși reclamantul a recunoscut că

semnul „Lucru.md” este lipsit de caracter distinctiv și reprezintă o „denumire generică”, dar insistă că acest semn ar fi dobândit caracter distinctiv pe seama utilizării îndelungate, fără însă a proba corespunzător.

Astfel, conform dicționarului explicativ al limbii române cuvântul „lucru” semnifică: Activitate (fizică sau intelectuală) întreprinsă pentru realizarea unui scop; A avea de lucru = a avea o ocupație, un serviciu; A nu avea de lucru = a nu avea, a nu găsi ce sau unde să muncească; A efectua, a presta o muncă, a face un lucru, etc. „.

Totodată, elementul „.MD”, reprezintă sufixul site-ului web cunoscut ca „domeniu de nivel superior”, care identifică toate site-urile web din Republica Moldova, indicând originea geografică a serviciilor.

În acest context, cuvântul „lucru” indică la serviciile solicitate și nu poate fi perceput de consumator în calitate de marcă, acesta fiind utilizat pentru a descrie toate tipurile de servicii privind recrutarea forței de muncă și cele conexe lor (indică tipul/categoria serviciului), scopul/destinația pentru care este utilizat, domeniul de aplicare, piața în care își desfășoară activitatea, etc.; iar cuvântul „.md” indică asupra originii geografice a serviciilor ca fiind Republica Moldova; corespunzător, combinarea acestor două elemente verbale „lucru” și „.md” este lipsită de caracter distinctiv, deoarece pur și simplu indică la serviciile solicitate și la locul prestării acestora.

Astfel, autoritatea pârâtă în mod întemeiat a reținut aplicarea acestor motive absolute de refuz.

Conform art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2008: „Dispozițiile alin.(l) lit.b)-d) nu se aplică dacă solicitantul prezintă suficiente dovezi că, pînă la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii și ca urmare a folosirii acesteia, marca a dobîndit un caracter distinctiv în raport cu produsele și/sau serviciile revendicate”.

Fiind nevoit să recunoască evidența faptului că semnul „Lucru.md” este lipsit de caracter distinctiv și că poate servi în comerț pentru a desemna caracteristica serviciilor revendicate, iar în consecință nu poate fi înregistrat în calitate de marcă, reclamantul a încercat deja invocarea aplicării excepției prevăzute de art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2008. Cererea de marcă „Lucru.md” are data de depozit din 09.02.2022, iar reclamantul nu a prezentat nici o dovadă că până la această dată; (i) a folosit semnul „Lucru.md”; și că (ii) această marcă a dobândit un caracter distinctiv în raport cu serviciile revendicate.

Dimpotrivă, chiar reclamantul a recunoscut în mod explicit că a început să utilizeze semnul „Lucru.md” abia din anul 2023, adică după data de depozit - 09.02.2022. După cum a recunoscut în mod explicit chiar reclamantul, observăm că deși domenul „www.lucru.md” a fost înregistrat la data de 06.12.2019, fapt confirmat și prin răspunsul oferit de STISC din 13.11.2024 (anexat la dosarul administrativ), acesta era utilizat exclusiv pentru redirecționarea la o altă pagină de internet - rabota.md, fapt recunoscut atât de reclamant, cât și confirmat prin înregistrările din arhiva de internet Wayback Machine din perioada 06.12.2019 - 31.12.2022 (anexate la dosarul administrativ).

De asemenea, observăm că pagina de Facebook a fost creată abia la data de 29.12.2022 (extras anexat la dosarul administrativ), iar pagina de Instagram _lucru.md a fost creată abia la data de 27.01.2023 (extras anexat la dosarul administrativ), ambele după data de depozit (09.02.2022), fapt care dovedește că nici nu putea fi promovat acest semn pe respectivele rețele sociale, fiind irelevante înscrisurile prezentate de reclamant. www.lucru.md.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind înscrisurile anexate la actele cauze, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă și pasibilă admiterii din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din actele cauzei administrate de participanții la proces în calitate de probă și lucrările dosarului administrativ, rezultă că, la 09 februarie 2022, Vloșcinschi Andrei a depus la AGEPI cererea de înregistrare a mărcii verbale „Lucru.md” (depozit nr. 049617), pentru serviciile din

clasele CIPS 35 (publicitate, administrarea, organizarea și managementul afacerilor) și 38 (servicii de telecomunicații). (f.d. 1 dosar administrativ vol. I)

Prin Decizia Direcției mărci și design industrial din 18 noiembrie 2022:

1. S-a considerat neîntemeiată opoziția depusă în conformitate cu art. 40 din Legea nr. 38/2008, din următoarele motive: invocarea art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 38/2008 nu este justificată, deoarece nu sunt prezentate materiale ce demonstrează faptul că drepturile la o marcă neînregistrată, au fost dobândite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii, confirmate prin probe ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova au fost plasate servicii identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu semnul respectiv, care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior ori fără motive justificate s-ar profita de renumele acestui semn; invocarea art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008 nu este justificată deoarece nu ține de competența AGEPI și nu corespunde prevederilor art. 40 din Legea nr. 38/2008.

2. S-a considerat neîntemeiată observația depusă în conformitate cu art. 39 din Legea nr. 38/2008, din următoarele motive: invocarea art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008 nu este justificată, deoarece desemnarea solicitată nu se consideră lipsită de caracter distinctiv; invocarea art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008 nu este justificată, deoarece desemnarea solicitată nu este constituită exclusiv din semne ori din indicații ce pot servi în comerț pentru a desemna destinația prestării serviciilor; invocarea art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 38/2008 nu este susținută de probele corespunzătoare. 3. S-a acceptat înregistrarea mărcii „Lucru.md” pentru serviciile solicitate. (f.d. 83-84 dosar administrativ vol. I)

La 17 ianuarie 2023, de către SRL „Euroacord” au fost depuse contestații împotriva Deciziei Direcției mărci și design industrial din 18 noiembrie 2022. (f.d.89-91 dosar administrativ vol. I)

La 14 februarie 2025, Comisia de Contestații a AGEPI a emis Hotărârea prin care a acceptat parțial revendicarea contestatarului cu abrogarea Deciziei Direcției mărci și design industrial din 18 noiembrie 2022 și respingerea cererii de înregistrare a mărcii nr. depozit 049617 din 09 februarie 2022, solicitant - Andrei Vloșcinschi, cu restituirea taxei achitată pentru înregistrarea și eliberarea certificatului de înregistrare a mărcii în cuantum de 125 de euro; transmiterea dosarului în arhivă. (f.d. 538, 555-567 dosar administrativ vol. II)

La 14 martie 2025, reclamantul a depus prezenta acțiune în instanța de judecată. (f.d. 6-11 vol.I)

Prin acțiunea formulată, reclamantul solicită anularea în tot a Hotărârii Comisiei de contestații a AGEPI din 14 februarie 2025 și obligarea AGEPI la emiterea actului administrativ favorabil - înregistrarea mărcii verbale „Lucru.md” (depozit nr. 049617 din 09.02.2022) pentru serviciile din clasele 35 și 38 CIPS și eliberarea certificatului de înregistrare.

Litigiul rezultă din activitatea administrativă a unei autorități publice (art. 20 Cod administrativ). Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (în continuare – AGEPI) este oficiul național și unica autoritate care acordă protecție mărcilor pe teritoriul Republicii Moldova (art. 4 alin. (1) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor, în continuare – Legea nr. 38/2008). În procedura de înregistrare a mărcii, AGEPI acționează în regim de putere publică (art. 7 și 8 Cod administrativ). Raportul juridic dedus judecății nu este un raport de drept privat la care participă o autoritate publică, în sensul art. 2 alin. (3) lit. a) Cod administrativ. Faptul că

procedura administrativă tinde la nașterea unui drept de proprietate intelectuală nu schimbă această calificare.

Reclamantul a solicitat emiterea unui act administrativ individual favorabil prin cererea de înregistrare a mărcii verbale „Lucru.md”, depozit nr. 049617 din 9 februarie 2022 (art. 9 alin. (2) și art. 69 Cod administrativ; art. 28 și 30 din Legea nr. 38/2008). Procedura administrativă a fost finalizată prin Decizia Direcției mărci și design industrial din 18 noiembrie 2022, prin care a fost acceptată înregistrarea mărcii (art. 78 Cod administrativ; art. 41 alin. (3) din Legea nr. 38/2008). Terțul a declanșat procedura prealabilă în temeiul art. 162 alin. (3) lit. a) Cod administrativ. Prin Hotărârea din 14 februarie 2025, adoptată în această procedură, decizia din 18 noiembrie 2022 a fost anulată, iar cererea de înregistrare a fost respinsă.

Pentru reclamant, decizia adoptată în procedura prealabilă constituie actul de respingere a solicitării. Reclamantul cere anularea acestei decizii și obligarea AGEPI la înregistrarea mărcii și la eliberarea certificatului de înregistrare (art. 46 alin. (1) din Legea nr. 38/2008). Acțiunea este, prin urmare, o acțiune în obligare (art. 206 alin. (1) lit. b) și art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ).

Cererea formulată în subsidiar, de obligare a AGEPI la reexaminarea cererii de înregistrare, este o pretenție eventuală. Ea se examinează numai dacă pretenția principală este respinsă.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, (1) Actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Obiectul controlului judecătoresc îl constituie Hotărârea Comisiei de contestații a AGEPI din 14 februarie 2025, emisă în temeiul art. 47 alin. (4) și al art. 48 alin. (2) din Legea nr. 38/2008. Prin această hotărâre a fost reglementat, cu efecte juridice directe, un caz individual în domeniul dreptului public. Ea este, prin urmare, un act administrativ individual (art. 10 alin. (1) Cod administrativ), iar nu un act administrativ normativ, un act real sau un contract administrativ. Actul nu se încadrează în excepțiile prevăzute la art. 190 Cod administrativ.

Legea specială confirmă expres controlul judecătoresc asupra hotărârilor Comisiei de contestații (art. 48 alin. (4) și art. 83 alin. (3) lit. i) din Legea nr. 38/2008). Competența arbitrajului specializat, prevăzută la art. 83 alin. (4) din aceeași lege, este exclusă, deoarece litigiul ține de activitatea unei autorități publice.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o

autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Pentru admisibilitate este suficient ca vătămarea unui drept subiectiv al reclamantului să fie posibilă, adică să nu fie exclusă din start. Existența efectivă a dreptului ține de temeinicia acțiunii. Reclamantul este solicitantul a cărui cerere de înregistrare a fost respinsă. Legea nr. 38/2008 îi conferă un drept la înregistrarea mărcii atunci când sunt îndeplinite condițiile legale (art. 41 alin. (3) și art. 46 alin. (1): „AGEPI înregistrează marca"). La caz, cu referire la circumstanțele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ, ori pretind îngrădirea dreptului său la acordarea avantajului solicitat – de înregistrare a mărcii. Astfel, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, instanța de judecată va reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Totodată, în sensul art. 208 alin. (3) din Codul administrativ, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 lit. b) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială.

Conform art. 48 alin. (4) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008, hotărârea Comisiei de contestații se comunică părților și poate fi atacată la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI în termenele prevăzute de lege.

Instanța de judecată, menționează că, în materia mărcilor, funcția procedurii prealabile o îndeplinește contestația depusă la AGEPI și soluționată de Comisia de contestații (art. 47, art. 48 și art. 83 alin. (2) din Legea nr. 38/2008). Este vorba de o reglementare specială, admisă de art. 2 alin. (2) Cod admirativ.

SRL „Euroacord" avea calitatea de parte în procedura de înregistrare, în calitate de opozant (art. 40 alin. (1) din Legea nr. 38/2008). Ea a contestat Decizia din 18 noiembrie 2022 la 17 ianuarie 2023, în termenul de două luni de la primirea acesteia (art. 47 alin. (1) din aceeași lege). Contestația a avut efect suspensiv.

Decizia adoptată asupra contestației înrăutățește situația reclamantului față de decizia inițială. Pentru reclamant, o nouă procedură prealabilă nu se efectuează (art. 163 lit. b) Cod administrativ). În plus, legea specială prevede adresarea nemijlocită în instanța de judecată împotriva hotărârii Comisiei de contestații (art. 48 alin. (4) din Legea nr. 38/2008; art. 163 lit. c) Cod administrativ).

Acțiunea în obligare presupune depunerea anterioară a unei cereri de emitere a actului administrativ individual. Această condiție este îndeplinită prin cererea de înregistrare din 9 februarie 2022.

Conform art. 209 alin. (1) acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Potrivit art. 48 alin. (4) din Legea nr. 38/2008, hotărârea Comisiei de contestații poate fi atacată în instanța de judecată „în termenele prevăzute de lege. Norma trimite la termenul de 30 de zile prevăzut la art. 209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, care curge de la data comunicării deciziei cu privire la cererea prealabilă. Hotărârea Comisiei intră în vigoare la data adoptării (art. 48 alin. (3) din Legea nr. 38/2008). Această împrejurare nu schimbă momentul de la care curge termenul, deoarece actul devine valabil pentru persoana afectată abia în momentul comunicării (art. 139 alin. (1) Cod administrativ).

Partea dispozitivă a hotărârii a fost anunțată public la 14 februarie 2025 și a ajuns astfel în sfera reclamantului. Aceasta este suficient pentru valabilitatea comunicării (art. 128 alin. (1) Cod administrativ). Textul integral al hotărârii a fost comunicat la 10 aprilie 2025.

Termenul calculat de la 14 februarie 2025 expira la 16 martie 2025, zi de duminică, și s-a prelungit până la 17 martie 2025 (art. 63 alin. (1) Cod administrativ). Acțiunea, depusă la 14 martie 2025, este deci înaintată în termen raportat la oricare dintre cele două date. Depunerea ei înainte de comunicarea textului integral nu o face prematură, deoarece actul fusese deja emis, iar partea sa dispozitivă fusese adusă la cunoștința reclamantului.

Ținând cont de prevederile enunțate, raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a termenului de înaintare a acțiunii.

Examinarea condițiilor de admisibilitate expuse supra, în raport cu actele cauzei, impun concluzia că acțiunea a fost formulată și depusă cu respectarea procedurii, în termenul stabilit de Lege și cu respectarea competenței, astfel, fiind admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința temeiniciei acțiunii reținând următoarele argumente.

Instanța de judecată reține că reclamantul a formulat o acțiune în obligare, pentru admiterea căreia sunt necesare întrunirea cumulativă a două condiții: actul administrativ de respingere a solicitării să fie ilegal, iar revendicarea pretenției reclamantului să fie întemeiată.

Acțiunea în obligare este întemeiată dacă actul administrativ individual de respingere a solicitării este ilegal și reclamantul are dreptul la emiterea actului solicitat conform art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ.

Așa cum s-a menționat supra, la 09 februarie 2022, Vloșcinschi Andrei a depus la AGEPI cererea de înregistrare a mărcii verbale „Lucru.md” (depozit nr. 049617), pentru serviciile din clasele CIPS 35 (publicitate, administrarea, organizarea și managementul afacerilor) și 38 (servicii de telecomunicații). (f.d. 1 dosar administrativ vol. I)

În rezultatul verificării condițiilor de depunere a cererilor în conformitate cu art. 37 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor cererile de înregistrare a mărcilor au fost publicate în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală (BOPI) nr. 4/2022. (f.d. 4-5 dosar administrativ vol. I)

La 29 iulie 2022, SRL „Euroacord”, în conformitate cu art. 40 din Legea nr. 38/2008 a înaintat opoziție și observație împotriva înregistrării mărcii nr. depozit 049617 din 09.02.2022. (f.d. 9-25, 28-29 dosar administrativ vol. I)

Prin Decizia Direcției mărci și design industrial din 18 noiembrie 2022:

1. S-a considerat neîntemeiată opoziția depusă în conformitate cu art. 40 din Legea nr. 38/2008, din următoarele motive: invocarea art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 38/2008 nu este justificată, deoarece nu sunt prezentate materiale ce demonstrează faptul că drepturile la o marcă neînregistrată, au fost dobândite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii, confirmate prin probe ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova au fost plasate servicii identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu semnul respectiv, care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior ori fără motive justificate s-ar profita de renumele acestui semn; invocarea art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008 nu este justificată deoarece nu ține de competența AGEPI și nu corespunde prevederilor art. 40 din Legea nr. 38/2008.

2. S-a considerat neîntemeiată observația depusă în conformitate cu art. 39 din Legea nr. 38/2008, din următoarele motive: invocarea art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008 nu este justificată, deoarece desemnarea solicitată nu se consideră lipsită de caracter distinctiv; invocarea art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008 nu este justificată, deoarece desemnarea solicitată nu este constituită exclusiv din semne ori din indicații ce pot servi în comerț pentru a desemna destinația prestării serviciilor; invocarea art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 38/2008 nu este susținută de probele corespunzătoare. 3. S-a acceptat înregistrarea mărcii „Lucru.md” pentru serviciile solicitate. (f.d. 83-84 dosar administrativ vol. I)

La 17 ianuarie 2023, de către SRL „Euroacord” au fost depuse contestații împotriva Deciziei Direcției mărci și design industrial din 18 noiembrie 2022. (f.d.86-91, 94-123 dosar administrativ vol. I)

La 14 februarie 2025, Comisia de Contestații a AGEPI a emis Hotărârea prin care a acceptat parțial revendicarea contestatarului cu abrogarea Deciziei Direcției mărci și design industrial din 18 noiembrie 2022 și respingerea cererii de înregistrare a mărcii nr. depozit 049617 din 09 februarie 2022, solicitant - Andrei Vloșcinschi, cu restituirea taxei achitată pentru înregistrarea și eliberarea certificatului de înregistrare a mărcii în cuantum de 125 de euro; transmiterea dosarului în arhivă. (f.d. 538, 555-567 dosar administrativ vol. II)

Verificând legalitatea activității administrative desfășurate de la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, instanța de judecată va reține următoarele aspecte.

Conform art. 2 din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor, marca este orice semn susceptibil de reprezentare grafică, inclusiv semnele verbale, care servește la individualizarea și deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Conform art. 7 alin. (1) lit. b) și lit. c) din Legea nr. 38/2008, se refuză înregistrarea: b) mărcilor care sunt lipsite de caracter distinctiv; c) mărcilor constituite exclusiv din semne ori din indicații ce pot servi în comerț pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică, timpul fabricării produsului sau prestării serviciului, alte caracteristici ale acestora.

Conform art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2008, dispozițiile alin. (1) lit. b)-d) nu se aplică dacă solicitantul prezintă suficiente dovezi că, până la data de depozit a cererii de înregistrare a

mărcii și ca urmare a folosirii acesteia, marca a dobândit un caracter distinctiv în raport cu produsele și/sau serviciile revendicate.

Conform art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 38/2008, o marcă este refuzată la înregistrare, de asemenea, în măsura în care este demonstrat că drepturile la o marcă neînregistrată sau la un alt semn utilizat în comerț au fost dobândite de opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii, fiind confirmate printr-un act legal sau prin probe ce demonstrează plasarea, promovarea ori negocierea plasării pe piața Republicii Moldova a unor produse și/sau servicii identice sau similare, marcate cu acest semn, care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior.

Potrivit art. 41 alin. (3) din Legea nr. 38/2008, AGEPI adoptă, în funcție de rezultatele examinării de fond, decizia de înregistrare a mărcii, în totalitate sau în parte, ori decizia de respingere a cererii. Dacă sunt îndeplinite condițiile de înregistrare, AGEPI „înregistrează marca" (art. 46 alin. (1)). Înregistrarea „se refuză" dacă există un motiv absolut de refuz (art. 7 alin. (1)) sau un motiv relativ de refuz (art. 8).

Aceste norme nu lasă autorității posibilitatea de a opta între mai multe soluții legale. Decizia privind înregistrarea mărcii este, prin urmare, *o decizie obligatorie, iar nu una emisă în baza dreptului discreționar* potrivit art. 16 alin. (1) și art. 137 Cod administrativ. Solicitantul are dreptul la înregistrare dacă nu există niciun motiv de refuz. Invers, autoritatea este obligată să refuze înregistrarea dacă un asemenea motiv există.

Astfel, referitor la obiecția ridicată de pârât și de terț, potrivit căreia, în temeiul art. 225 Cod administrativ, instanța nu ar fi competentă să cenzureze aprecierea Comisiei, instanța o apreciază neîntemeiată. Prezenta acțiune nu tinde la cenzurarea oportunității actului administrativ, respectiv la substituirea unei soluții legale cu o altă soluție, la fel de legală, dar preferată de reclamant, ci vizează exclusiv legalitatea calificării juridice date de Comisie noțiunilor de „caracter distinctiv" și „semn descriptiv" în sensul art. 7 din Legea nr. 38/2008, calificare supusă integral controlului judecătoresc.

Noțiunile de „caracter distinctiv" și de „indicații ce pot servi în comerț pentru a desemna" caracteristicile serviciilor sunt noțiuni juridice nedeterminate, situate în ipoteza normei. Aplicarea lor este supusă controlului judecătoresc deplin. Limitele controlului prevăzute la art. 225 alin. (2) Cod administrativ privesc exclusiv exercitarea dreptului discreționar și nu sunt aplicabile în cauză.

Instanța cercetează starea de fapt din oficiu în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (1) și art. 219 alin. (1) Cod administrativ și stabilește ea însăși dacă semnul poate fi înregistrat. Pentru a obliga autoritatea la înregistrare, instanța trebuie să constate că nu subzistă niciun motiv de refuz și că sunt îndeplinite celelalte condiții legale. Instanța nu este limitată la motivele reținute de Comisia de contestații.

Prin urmare, controlul judecătoresc al legalității Hotărârii din 14 februarie 2025 urmează a se realiza asupra temeiniciei motivelor absolute de refuz reținute de Comisie în defavoarea reclamantului, în baza art. 7 alin. (1) lit. b) și lit. c) din Legea nr. 38/2008, precum și asupra modului în care a fost examinată aplicabilitatea excepției de la art. 7 alin. (2) din aceeași lege, invocată de reclamant atât în procedura administrativă, cât și în prezenta acțiune.

Potrivit preambulului său, Legea nr. 38/2008 creează cadrul necesar aplicării Regulamentului (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară. Motivele absolute de refuz de la art. 7 alin. (1) lit. b) și c) și excepția de la art. 7 alin. (2) reproduc soluțiile dreptului Uniunii

Europene. Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (în continuare – CJUE) și a Tribunalului Uniunii Europene constituie, din acest motiv, un reper pentru interpretarea lor.

Instanța de judecată precizează că, la caz, momentul decisiv al aprecierii este data de depozit, 9 februarie 2022 (art. 7 alin. (2) și art. 31 din Legea nr. 38/2008). Semnificațiile cuvântului „lucru" și percepția lui de către public, așa cum atestă actele cauzei, nu s-au modificat între această dată și data prezentei hotărâri.

Semnul solicitat este semnul verbal „Lucru.md", executat cu caractere standard. Solicitantul a declarat în cerere (rubrica 526) că nu revendică drept exclusiv asupra elementului „.md", iar Decizia Direcției mărci și design industrial din 18 noiembrie 2022 a consemnat că dreptul exclusiv nu se extinde asupra acestui element (art. 10 alin. (1) și art. 43 alin. (3) din Legea nr. 38/2008). (f.d. 1, 83-84 vol I dosar administrativ)

Potrivit rubricii (511) a cererii depuse, serviciile revendicate, clasificate potrivit Clasificării de la Nisa (NCL, ediția 11-2022), sunt următoarele: „35 – publicitate; administrarea, organizarea și managementul afacerilor; lucrări de birou; 38 – servicii de telecomunicații" (f.d. 1, vol. I dosar administrativ). Lista nu cuprinde servicii de recrutare și plasare a forței de muncă, de organizare a târgurilor de locuri de muncă ori de furnizare a accesului la portaluri de angajare.

Astfel, obiectul protecției solicitate este determinat de lista serviciilor (art. 30 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 38/2008), iar motivele de refuz se examinează în raport cu aceste servicii, înregistrarea sau respingerea fiind dispusă „pentru produsele și/sau serviciile respective" (art. 41 alin. (3) și art. 43 alin. (1) din lege). În același sens, concluzionează și jurisprudența CJUE, cauza C-363/99, Koninklijke KPN Nederland – „Postkantoor", 12 februarie 2004. Indicațiile generale din listă se interpretează potrivit sensului lor firesc și uzual. Ele acoperă numai serviciile care se încadrează clar în sensul lor literal (CJUE, C-307/10, Chartered Institute of Patent Attorneys – „IP Translator", 19 iunie 2012). Aceeași regulă este prevăzută în prezent expres de art. 39 alin. (5) din Directiva (UE) 2015/2436.

Instanța de judecată reține că, reclamantul a folosit toate indicațiile generale din titlurile claselor 35 și 38, fără a preciza dacă cererea vizează toate serviciile din lista alfabetică a acestor clase. Potrivit hotărârii „IP Translator", solicitantul care folosește toate indicațiile generale din titlul unei clase trebuie să facă o asemenea precizare. Lipsa ei nu poate conduce însă la extinderea cererii asupra întregii clase.

Legea nr. 38/2008 nu prevede că titlul unei clase acoperă toate produsele sau serviciile acesteia, iar practica Uniunii Europene a renunțat la o asemenea regulă după pronunțarea hotărârii „IP Translator", art. 39 alin. (5) din Directiva (UE) 2015/2436 prevede că folosirea indicațiilor generale nu poate fi interpretată ca o revendicare a unor produse sau servicii care nu se încadrează clar în sensul lor literal. Astfel, cererea depusă la 9 februarie 2022, cade sub imperiul acestei soluții.

În continuare, instanța de judecată menționează că, AGEPI a examinat conformitatea cererii, inclusiv a listei serviciilor, cu cerințele legale (art. 37 alin. (5) și (6) din Legea nr. 38/2008), a acceptat-o și a publicat-o în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală nr. 4/2022, fără a cere precizarea ei. În aceste condiții, întinderea cererii nu poate fi extinsă ulterior, în defavoarea solicitantului, asupra unor servicii care nu se încadrează clar în sensul literal al indicațiilor generale revendicate.

Faptul că un anumit serviciu figurează în lista alfabetică a unei clase nu înseamnă că este acoperit de indicația generală folosită în cerere.

Aranjamentul de la Nisa privind clasificarea internationala a produselor si serviciilor in scopul înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, revizuit la Stockholm la 14 iulie 1967 si la

Geneva la 13 mai 1977 si modificat la 2 octombrie 1979, în vigoare pentru Republica Moldova la 1 decembrie 1997, nu leagă statele părți în privința aprecierii întinderii protecției conferite unei mărci (art. 2 alin. (1) din Aranjamentul de la Nisa). Clasificarea de la Nisa are un scop administrativ.

Activitatea comercială efectivă a solicitantului și intențiile sale de folosire a semnului nu modifică obiectul examinării. Examinarea privește lista serviciilor, iar nu platforma exploatată de solicitant.

Pentru serviciile de publicitate, de administrare a afacerilor și de birou, publicul relevant este format, în principal, din întreprinderi, instituții și profesioniști, cu un nivel de atenție ridicat. Pentru serviciile de telecomunicații, publicul relevant cuprinde și publicul larg. Întregul public relevant, inclusiv partea sa bilingvă, înțelege cuvântul românesc „lucru".

Semnul „Lucru.md" nu este constituit exclusiv din indicații ce pot servi în comerț pentru a desemna caracteristici ale serviciilor revendicate.

Norma din art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008 urmărește un scop de interes general: semnele sau indicațiile care descriu caracteristici ale produselor ori serviciilor trebuie să poată fi folosite liber de toți operatorii economici. Norma se aplică și atunci când o asemenea folosire nu există încă, dar este rezonabil să se presupună că va avea loc în viitor (CJUE, cauzele conexate C-108/97 și C-109/97, Windsurfing Chiemsee, 4 mai 1999). Este suficient ca cel puțin una dintre semnificațiile posibile ale semnului să desemneze o caracteristică (CJUE, C-191/01 P, OHMI c. Wrigley – „Doublemint", 23 octombrie 2003). Semnificația respectivă trebuie să desemneze însă o caracteristică a serviciilor pentru care se solicită înregistrarea.

Semnul este descriptiv numai dacă între el și serviciile revendicate există o legătură suficient de directă și concretă. Publicul relevant trebuie să perceapă imediat, fără altă reflecție, o descriere a serviciilor sau a uneia dintre caracteristicile lor. Un semn care evocă doar un domeniu și impune un raționament intermediar pentru a face legătura cu serviciile nu intră sub incidența normei.

Aprecierea privește percepția semnului în ansamblul său. Examinarea prealabilă a fiecărui element este admisibilă (CJUE, C-329/02 P, SAT.1 c. OHMI, 16 septembrie 2004). Combinația unor elemente descriptive rămâne, de regulă, descriptivă (CJUE, „Postkantoor", precit.), însă regula presupune ca elementele să fie ele însele descriptive.

Elementul „.md" este domeniul de nivel superior atribuit Republicii Moldova. Ca element tehnic al unei adrese de internet, el nu conferă semnului caracter distinctiv (Tribunalul UE, T-338/11, Getty Images c. OHMI – „PHOTOS.COM", 21 noiembrie 2012). Nici nu îi adaugă o semnificație descriptivă în raport cu serviciile revendicate. La caz, solicitantul a renunțat, de altfel, la orice drept exclusiv asupra acestui element. Nici împrejurarea că reclamantul deține numele de domeniu lucru.md nu are relevanță pentru înregistrarea semnului, deoarece deținerea unui nume de domeniu nu îl face, prin ea însăși, apt de a fi înregistrat ca marcă („PHOTOS.COM", pre-citat).

Aprecierea semnului în ansamblu depinde, prin urmare, în mod esențial, de cuvântul „Lucru". Instanța nu își întemeiază soluția pe structura de nume de domeniu a semnului.

Dicționarul explicativ al limbii române înregistrează pentru cuvântul „lucru" mai multe sensuri. Pe de o parte, el înseamnă „obiect (neînsuflețit)", „fapt, chestiune". Pe de altă parte, el înseamnă „activitate (fizică sau intelectuală) întreprinsă pentru realizarea unui scop", iar în locuțiuni curente („a avea de lucru", „loc de lucru"), „ocupație, serviciu, loc de muncă". Comisia de contestații a reținut numai sensul de „activitate, muncă". În aplicarea criteriului stabilit în

cauza „Doublemint”, instanța examinează toate aceste sensuri în raport cu fiecare serviciu revendicat.

a) Publicitate. Serviciul de publicitate constă în conceperea și difuzarea unor mesaje destinate promovării produselor sau serviciilor altor persoane. Caracteristicile acestui serviciu sunt, de exemplu, suportul, forma, canalul sau modul de difuzare (publicitate online, exterioară, tipărită). Obiectul ofertei promovate de client nu este o caracteristică a serviciului publicitar.

Sensul de „loc de muncă” ar putea desemna cel mult obiectul unora dintre mesajele difuzate, și anume ofertele de muncă. Nu desemnează o caracteristică a serviciului de publicitate. Dacă obiectul posibil al mesajelor publicitare ar fi suficient, orice cuvânt care denumește un produs sau un serviciu ar fi descriptiv pentru serviciile de publicitate, iar clasa 35 ar deveni practic inaccesibilă semnelor verbale formate din cuvinte uzuale. Art. 7 alin. (1) lit. c) nu urmărește un asemenea rezultat.

Indicația generală „publicitate” nu cuprinde, potrivit sensului său literal, un serviciu distinct de „publicitate a ofertelor de muncă”. Publicitatea ofertelor de muncă este un segment tematic al aceluiași serviciu, delimitat numai prin obiectul mesajelor. Sensurile de „obiect”, „chestiune” sau „activitate” nu desemnează nici ele o caracteristică a serviciului publicitar.

b) Administrarea, organizarea și managementul afacerilor. Potrivit sensului lor literal, aceste indicații desemnează serviciile prestate în vederea conducerii, organizării și administrării afacerilor comerciale ale altor persoane. Cuvântul „lucru”, în sensul de „activitate”, are o asemenea generalitate încât poate fi spus despre orice serviciu. El nu comunică publicului nicio informație concretă despre serviciile de management și nu le desemnează.

Sensul de „loc de muncă” se raportează la serviciile de recrutare și plasare a forței de muncă. Acestea sunt servicii distincte, care nu se încadrează clar în sensul literal al indicațiilor generale revendicate și nu sunt revendicate separat. Împrejurarea că serviciile de recrutare figurează în lista alfabetică a clasei 35 nu schimbă această concluzie, deoarece clasificarea nu determină întinderea protecției (art. 2 alin. (1) din Aranjamentul de la Nisa).

c) Lucrări de birou. Indicația desemnează funcții de birou determinate, precum lucrările de secretariat, prelucrarea documentelor, evidența și gestionarea datelor. Cuvântul „lucru” nu desemnează nici natura, nici vreo caracteristică a acestor servicii. În sensul de „activitate”, el exprimă doar genul comun tuturor serviciilor, ceea ce nu constituie o informație despre serviciul concret și nu permite deosebirea lui de alte servicii.

Înrudirea lexicală cu substantivul „lucrări” din denumirea indicației generale nu face semnul descriptiv. În indicația generală, „lucrări” este un substantiv generic, individualizat prin determinantul „de birou”. Semnul „Lucru.md” nu cuprinde niciun element care să trimită la activitatea de birou.

d) Servicii de telecomunicații. Potrivit sensului lor literal și notei explicative a clasei 38 NCL, serviciile de telecomunicații sunt servicii care permit comunicarea și transmiterea de semnale, date și mesaje. Ele sunt neutre în raport cu conținutul transmis; furnizarea conținutului propriu-zis ține de servicii clasificate în alte clase. Niciunul dintre sensurile cuvântului „lucru” nu desemnează specia, calitatea, destinația sau modul tehnic al transmiterii. Posibilitatea ca, prin intermediul acestor servicii, să fie transmis și conținut privind locurile de muncă nu face semnul descriptiv pentru serviciul de transmitere, din aceleași motive ca în cazul publicității.

Un semn descriptiv pentru un serviciu care se încadrează clar într-o indicație generală atrage refuzul înregistrării pentru indicația generală în ansamblu, dacă solicitantul nu restrânge lista. Regula presupune însă existența, în sensul literal al indicației generale, a unui serviciu pentru care semnul este descriptiv.

În cauză, o asemenea situație nu există. Publicitatea ofertelor de muncă este doar un segment tematic al serviciului de publicitate. Recrutarea și plasarea forței de muncă nu se încadrează clar în sensul literal al indicațiilor generale revendicate. Furnizarea accesului la portaluri este un serviciu de transmitere neutru față de conținut. Regula indicației generale nu este, prin urmare, incidentă.

Nu este rezonabil să se presupună că prestatorii serviciilor de publicitate, de administrare a afacerilor, de birou sau de telecomunicații vor folosi cuvântul „lucru" pentru a desemna caracteristici ale acestor servicii. Pentru aceste servicii, cuvântul nu poate exprima o caracteristică concretă.

Instanța de judecată menționează că nici Comisia de contestații, nici terțul nu au prezentat probe privind o asemenea folosire, anterioară sau previzibilă. Probele terțului privesc exclusiv platformele de locuri de muncă.

Comisia de contestații a atribuit semnului sensul de „servicii de lucru, de muncă concrete care pot fi găsite în Republica Moldova". Ea l-a raportat apoi la servicii enumerate „de exemplu": recrutarea și plasarea forței de muncă, furnizarea informațiilor privind recrutarea, organizarea târgurilor de locuri de muncă și furnizarea accesului la portaluri. Aceste servicii nu figurează în lista din cerere, ele corespund activității pe care reclamantul o desfășoară efectiv.

Instanța de judecată constată că, Comisia a substituit, astfel, listei serviciilor revendicate activitatea economică a solicitantului și drept consecință a aplicat greșit art. 7 alin. (1) lit. c), art. 41 alin. (3) și art. 43 alin. (1) din Legea nr. 38/2008.

Soluția nu conferă reclamantului un monopol asupra cuvântului „lucru" în sensul său descriptiv. Serviciile de recrutare și plasare a forței de muncă nu fac obiectul înregistrării. Elementul „.md" este exclus din dreptul exclusiv. Folosirea de către terți, conform practicilor oneste, a indicațiilor referitoare la specia, destinația sau alte caracteristici ale serviciilor rămâne liberă (art. 10 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 38/2008), iar aceste împrejurări nu constituie temeiul înregistrării, ele delimitează efectele acesteia. Limitarea efectelor mărcii nu influențează aprecierea caracterului descriptiv al semnului (CJUE, Windsurfing Chiemsee, precit.), iar instanța nu i-a atribuit o asemenea funcție.

Motivul absolut de refuz prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008 nu este, prin urmare, incident.

Instanța de judecată reține că semnul „Lucru.md" posedă caracter distinctiv în raport cu serviciile revendicate.

Motivul de refuz întemeiat pe lipsa caracterului distinctiv are un domeniu de aplicare propriu și se examinează independent de art. 7 alin. (1) lit. c). Interesul general pe care îl ocrotește este indisociabil de funcția esențială a mărcii, aceea de a garanta publicului originea comercială a serviciilor (art. 2 din Legea nr. 38/2008; CJUE, SAT.1, precit.). Criteriul disponibilității semnului pentru ceilalți operatori economici ține de aprecierea caracterului descriptiv și nu poate fi transpus în examinarea caracterului distinctiv (CJUE, SAT.1, precit.). Argumentele terțului privind interesul concurenților de a folosi liber cuvântul „lucru" au fost, prin urmare, examinate în raport cu art. 7 alin. (1) lit. c), iar nu cu lit. b).

Instanța de judecată reține că pentru înregistrare este suficient un grad minim de caracter distinctiv. Legea nu cere ca semnul să fie original, neobișnuit sau rezultatul unui efort creativ (CJUE, SAT.1, precit.; C-398/08 P, Audi c. OHMI, 21 ianuarie 2010). Nici împrejurarea că un cuvânt ar putea fi folosit și de alte întreprinderi nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a-i nega caracterul distinctiv (CJUE, Audi, precit.). Caracterul distinctiv lipsește, în special, în două situații: a) semnul are un raport descriptiv strâns cu serviciile revendicate, inclusiv atunci când

indică obiectul sau conținutul acestora, chiar fără a fi strict descriptiv; b) semnul constă dintr-un cuvânt sau o expresie uzuală pe care publicul o percepe întotdeauna doar în sensul său comun, precum formulele promoționale sau expresiile banale folosite în comerț.

Aprecierea ține seama de toate formele de folosire a semnului care sunt practic semnificative în sectorul economic respectiv (CJUE, C-541/18, AS c. Deutsches Patent - und Markenamt, 12 septembrie 2019).

Pentru motivele arătate mai sus, cuvântul „Lucru" nu are un raport descriptiv strâns cu serviciile revendicate, astfel cum sunt desemnate în listă. El nu indică nici obiectul, nici conținutul serviciilor de publicitate, de administrare a afacerilor sau de birou și nici pe cele ale serviciilor de telecomunicații. Legătura cu tematica muncii privește exclusiv servicii care nu sunt revendicate.

Semnul nu este o expresie uzuală percepută doar în sensul ei comun. „Lucru" este un cuvânt uzual al limbii române. În sectorul serviciilor revendicate, el nu este însă folosit ca formulă promoțională, ca expresie banală sau ca denumire uzuală a serviciilor. Folosit singur, ca denumire a prestatorului unor servicii de publicitate, de administrare a afacerilor, de birou sau de telecomunicații, cuvântul este neobișnuit.

Cuvântul are, în plus, mai multe sensuri („obiect, chestiune", „activitate, muncă"). Raportat la serviciile revendicate, niciunul nu transmite un mesaj concret, iar publicul trebuie să interpreteze semnul pentru a-i atribui o semnificație. Necesitatea unui asemenea efort de interpretare, care declanșează un proces cognitiv în percepția publicului, pledează pentru existența caracterului distinctiv (CJUE, Audi, precit.).

Potrivit obiceiurilor din sectorul economic în cauză, a căror apreciere revine instanței naționale (CJUE, AS c. Deutsches Patent - und Markenamt, precit.), prestatorii serviciilor revendicate se prezintă sub denumiri verbale scurte, afișate pe paginile de internet, pe documentele comerciale, în contracte și în publicitate. Această împrejurare constituie un fapt general notoriu, care nu necesită a fi probat (art. 22 alin. (2) Cod administrativ). Aceasta este forma de folosire practic semnificativă a unui semn precum „Lucru.md". În această formă, publicul relevant, format în principal din profesioniști obișnuiți să identifice prestatorii după asemenea denumiri, va percepe semnul ca denumire care identifică prestatorul, iar nu ca informație despre serviciu.

Instanța nu își întemeiază concluzia pe elementul „.md", care este lipsit de caracter distinctiv și exclus din dreptul exclusiv. Caracterul distinctiv al semnului rezultă din cuvântul „Lucru", apreciat în raport cu serviciile revendicate.

Concluzia este confirmată de conduita terțului. SRL „Euroacord" a solicitat înregistrarea ca marcă a semnelor „delucru.md" și „aidelucru.md". În procedura de opoziție, ea a invocat drepturi asupra unui semn neînregistrat și un risc de confuzie cu semnul reclamantului. Terțul tratează, așadar, el însuși denumirile construite în jurul cuvântului „lucru" ca apte să indice originea comercială a serviciilor. Împrejurarea nu este decisivă, dar confirmă percepția existentă pe piață.

Prin urmare, semnul posedă gradul minim de caracter distinctiv cerut de lege. Motivul absolut de refuz prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008 nu este incident. Direcția mărci și design industrial a ajuns la aceeași concluzie în Decizia din 18 noiembrie 2022. Instanța de judecată o reține însă în temeiul propriei aprecieri.

Nu există probe că semnul ar fi devenit, până la data de depozit, uzual în limbajul curent sau în practicile comerciale loiale și constante pentru serviciile revendicate conform art. 7 alin. (1) lit. d) Legea nr. 38/2008. Existența semnului concurent „delucru.md" nu dovedește folosirea

uzuală a semnului „Lucru.md”. Din materialele cauzei nu rezultă nici incidența celorlalte motive absolute de refuz prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 38/2008.

Motivele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. b)–d) ne fiind incidente, excepția caracterului distinctiv dobândit prin folosire (art. 7 alin. (2)) nu trebuie examinată. Afirmația Comisiei de contestații potrivit căreia probele privind folosirea nu sunt relevante din cauza motivelor absolute de refuz este totuși eronată. Art. 7 alin. (2) constituie tocmai excepția de la aceste motive.

Susținerea terțului potrivit căreia reclamantul ar fi recunoscut lipsa caracterului distinctiv prin invocarea art. 7 alin. (2) nu poate fi reținută. Invocarea în subsidiar a distinctivității dobândite este o apărare alternativă, iar nu o recunoaștere. Pe de altă parte, caracterul distinctiv se stabilește de instanță din oficiu.

Instanța de judecată reține că înregistrării nu i se opune niciun motiv relativ de refuz. Opoziția terțului nr. 3966 din 29 iulie 2022 s-a întemeiat pe art. 8 alin. (4) lit. a) și pe art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008. Comisia de contestații a înlăturat motivul relativ, iar această constatare și concluzie nu a fost contestată de nicio parte în prezentul litigiu.

Instanța de judecată este totuși ținută să îl verifice din oficiu în conformitate cu prevederile art. 194 alin. (1) și art. 219 alin. (1) Cod administrativ, deoarece obligarea la înregistrare presupune excluderea tuturor motivelor de refuz.

În acest context, instanța reține că din materialele cauzei nu rezultă existența unor mărci anterioare, a unor înregistrări internaționale cu efect în Republica Moldova, a unor mărci notorii sau a unor cereri anterioare ale terților, identice ori similare cu semnul solicitat potrivit art. 8 alin. (1) și (2) din Legea nr. 38/2008. Cererile terțului pentru semnul „delucru.md” sunt ulterioare datei de 9 februarie 2022. Marca anterioară RABOTA.MD aparține reclamantului însuși.

Astfel, condițiile cumulative prevăzute la art. 8 alin. (4) lit. a) Legea nr. 38/2008 nu sunt întrunite. Probele terțului privesc publicarea de anunțuri pe pagina web delucru.md, adică folosirea domeniului ca adresă, iar nu folosirea semnului ca indicație a originii unor servicii identice sau similare. O parte a facturilor privește o altă persoană juridică, „Euroacord Plus” SRL, iar contractul cu Ministerul Finanțelor este ulterior datei de depozit.(f.d. 446-503, 505-509 dosar administrativ vol.III) În plus, nu a fost demonstrat că semnul beneficiază de protecție și se bucură de renume într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul OMC, condiție prevăzută expres de lege. Nici riscul de confuzie nu a fost demonstrat.

Instanța de judecată mai reține că poziția terțului este, în plus, contradictorie. Terțul susține că „lucru” este descriptiv și, totodată, invocă un drept exclusiv anterior asupra unui semn al cărui singur element comun cu semnul solicitat este tocmai acest cuvânt. Denumirea „delucru.md” nu constituie o operă originală protejată prin dreptul de autor, iar terțul nu a dovedit calitatea de autor sau transmiterea drepturilor patrimoniale în sensul art. 8 alin. (3) din Legea nr. 38/2008. Un eventual drept de autor asupra logoului nu se extinde asupra cuvântului, iar semnul solicitat este verbal.

Reaua-credință a solicitantului conform art. 21 alin. (1) lit. b) Legea nr. 38/2008 nu figurează printre motivele de refuz prevăzute la art. 7 și 8. Ea constituie un motiv de nulitate a mărcii înregistrate, care se invocă prin cerere adresată instanței de judecată în procedura civilă. Direcția mărci și design industrial a reținut corect că examinarea ei nu ține de competența AGEPI în procedura de înregistrare.

Instanța de judecată reiterează că cererea a întrunit condițiile de depunere (art. 37 din Legea nr. 38/2008) și a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală nr. 4/2022

conform art. 38 din aceeași lege, iar examinarea de fond a fost efectuată conform art. 41 din Legea nr. 38/2008.

Comisia de contestații a reținut greșit incidența motivelor absolute de refuz prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 38/2008, iar respingerea cererii de înregistrare este contrară art. 41 alin. (3) și art. 46 alin. (1) din aceeași lege.

În consecință, instanța de judecată concluzionează că înregistrării nu i se opune niciun motiv de refuz, iar celelalte condiții ale înregistrării sunt îndeplinite. Reclamantul are, așadar, dreptul la înregistrarea mărcii. Decizia fiind una obligatorie, autoritatea nu dispune de un drept discreționar, iar instanța de judecată în asemenea caz o obligă direct la înregistrare.

Hotărârea Comisiei de contestații urmează a fi anulată în întregime, ca act administrativ individual de respingere a solicitării adoptat în procedura prealabilă conform art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ. Anularea integrală nu lasă nesoluționată contestația terțului. Instanța s-a pronunțat asupra tuturor motivelor de refuz invocate de acesta, iar hotărârea este obligatorie pentru terțul atras în proces în conformitate cu prevederile art. 229 alin. (2) Cod administrativ.

Anularea produce efecte din momentul emiterii actului anulat, așa cum prevede art. 228 alin. (1) Cod administrativ. AGEPI urmează să înscrie marca în Registrul național al mărcilor, să elibereze reclamantului certificatul de înregistrare și să publice datele referitoare la înregistrare conform art. 46 alin. (1) din Legea nr. 38/2008.

Cu referire la solicitarea reclamantului de obligare a AGEPI la reexaminarea cererii de înregistrare, instanța de judecată reține că odată pretenția principală fiind admisă, cererea formulată în subsidiar, de obligare a AGEPI la reexaminarea cererii de înregistrare, nu mai trebuie examinată.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, instanța de judecată concluzionează că Hotărârea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025 este ilegală și neîntemeiată.

Comisia a raportat motivul de refuz prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008 la servicii care nu figurează în lista revendicată de reclamant, substituind astfel listei serviciilor activitatea economică efectivă a solicitantului, iar în privința serviciilor efectiv revendicate — publicitate, administrarea, organizarea și managementul afacerilor, lucrări de birou și servicii de telecomunicații — semnul „Lucru.md” nu este constituit exclusiv din indicații descriptive.

Totodată, semnul întrunește pragul minim de caracter distinctiv cerut de art. 7 alin. (1) lit. b) din aceeași lege, iar înregistrării nu i se opune niciun motiv relativ de refuz în sensul art. 8. Fiind vorba de o decizie obligatorie, iar nu de una emisă în exercitarea dreptului discreționar, instanța de judecată a stabilit ea însăși, în temeiul controlului judecătoresc deplin și al cercetării din oficiu a stării de fapt, că reclamantul întrunește condițiile legale pentru înregistrarea mărcii, fapt care impune admiterea acțiunii, anularea Hotărârii din 14 februarie 2025 și obligarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală la emiterea actului administrativ favorabil solicitat de reclamant.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. b), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se admite acțiunea în contencios administrativ înaintată de Vloșcinschi Andrei împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, terț Societatea cu Răspundere

Limitată „Euroacord” cu privire la contestarea a actului administrativ individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Se anulează Hotărârea Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025 privind abrogarea Deciziei Direcției mărci și design industrial din 18 noiembrie 2022 și respingerea cererii de înregistrare a mărcii nr. 049617 din 09 februarie 2022, solicitant Andrei Vloșcinschi, MD.

Se obligă Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală se emită actul administrativ individual de înregistrare a mărcii verbale „Lucru.md” (depozit nr. 049617 din 09 februarie 2022) pentru serviciile din clasele 35 și 38 CIPS, cu eliberarea certificatului de înregistrare lui Andrei Vloșcinschi.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani. Cererea de motivare a hotărârii se depune în termenul de decădere de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii.

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura / Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița